

גליון נושא ירידת גשמים

מפני בעלי זרוע, ובשביל להדיח טללים הרעים, ושיהא הגבוה שותה כנמוך, ועוד שיהיו הכל תולין עיניהם כלפי מעלה, הדא הוא דכתיב (איוב ה יא) "שום שפלים למרום".

ביאור: אנ"ג דעננים ממי האוקיינוס הם שותים ואינם התהום עולה ומשקה א"כ לא היה צורך כלל שירדו מלמעלה, אלא מפני בעלי זרוע, ביאור שיגזלו הנהרות המושכות מדאגה שלא ישתו שדותיהם מלמטה, ועוד באם ימשכו השדות לגבולם לא ימצאו העניים מים לשתות אבל בראותם שכבר ירדו הגשמים מלמעלה שוב אינם גוזלים שיודעים שאינם צריכים להם, ומפני טללים הרעים שע"י הגשם האויר מזדכך, ושיהא העליון שותה כנמוך ואילו בא מלמטה היו המקומות הנמוכים שבעים יותר ממקומות הגבוהים, ושיהיו הכל תולין עיניהם לשמים שלא ידעו ויבינו אם צריכים לגשמים עד סוף השנה, משא"כ עכשיו ברביעה הראשונה יודעין שצריכים לרחמים וגם יכירו ההשגחה ויכנעו לפני ה' (בר"ר י"ג).

צורת הירידה

אלף אלפים ורבי רבבות מלאכים ממנה הקב"ה על כל טיפה וטיפה מכאן ועד הרקיע מהלך ת"ק שנה והגשמים יורדים ואין טיפה מתערבת בחברתה (מדרש רבה פרשת כי תבוא פרשה ז).

והטעם שאין נוגעת בחברתה כדי שלא תצא ותחריב את העולם כדאמרינן בגמ' (בב"ב טז, א) שאם שתי טיפות תגענה אחת ברעותה לא יצמחו הפירות (עין רש"י שם).

ג' חלקים של הגשם

"ונתתי מטר ארצכם בעיתו יורה ומלקוש"

א. יורה: הגשם הראשון שיורד בעיקר בחודש מר חשון נקרא יורה, **והטעם שנקרא כן:** לפי שמרוה את האדמה היבשה והצמאה מתקופת הקיץ החמה (תענית ו).

טעם אחר: יורה מלשון שמורה לבריות להטיח גגותיהן ולהכניס את פירותיהן ולעשות כל צרכיהן לחורף (תענית ו, א).

ב. גשם: הגשמים שיורדים בעיקר בחודשי כסליו טבת והם רוב ועיקר הגשמים, **והטעם שנקראים כן:** לפי שהם יורדים מהשמים ממקום רוחני ומתגשמים על הארץ.

ג. מלקוש: הגשם שיורד בחודש אדר, **והטעם שנקרא כן:** מפני שהוא המאוחר והאחרון לגשמים.

אמר ר' יוחנן ג' דברים נתנו במתנה לעולם ואלו הן התורה והמאורות והגשמים... גשמים מניין שנאמר (ויקרא מז ד) "ונתתי גשמיכם בעתם" (בר"ר ז, שמו"ד מא, ב).

מפתח גשמים

שלושה מפתחות בידו של הקב"ה ולא נמסרו בידי שליח ואלו הן מפתח של גשמים... חיה... ותחתית המתים (תענית ב, א, סנהדרין ק"ג, א) **והטעם:** כדי לרדות בהם את הבריות שחיי בני אדם בעולם הזה תלויים בהם (ריטב"א תענית ב, א).

הטעם שנקרא בלשון גשם

לפי שלפעמים המטר יורד מן השמים כלומר ממים העליונים [בבואם אל הארץ נתגשמו], ולפעמים ממי האוקיאנוס שהם מים התחתונים, ואותו שהוא ממי אוקיאנוס אינו נקרא מטר אלא גשם מלשון גשמות ודבר גופני, ואותו שהוא ממים העליונים נקרא בשם שניהם בלשון מטר ובלשון גשם (טוב טעם על רבינו בחיי דברים יא יז).

מהיכן מגיע הגשם

דעת רבי אליעזר הגשם שותה ממי האוקיינוס ומתמתק בעננים. לדעת רבי יהושע ממים העליונים הוא שותה שנאמר (דברים יא יא) "למטר השמים תשתה מים" אלא שהמים מתגברים ועולים רקיע ופותחים פיהם כנוד ומקבים מי מטר ומנוקבות הן ככברה ובאות ומזילות על גבי קרקע (תענית ט, ב).

ביאור הענין: רבי אליעזר ורבי יהושע אינן חולקים אלא שלפעמים המטר יורד מן השמים ממים העליונים ולפעמים אכן מקורם ממי האוקיינוס שהן המים התחתונים, המים שממי האוקיינוס אינם נקראים גשם מלשון גשמות ודבר גופני, והבאים ממים העליונים נקראים גם כלשון מטר וגם לשון גשם כדברי הנביא (ישעיה נה י) "כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים" כמו כן כתוב (דברים יא יא) "למטר השמים תשתה מים" (רבינו בחיי דברים יא יז).

האיך נוצר הגשם

יש אומרים: שהגשמים נעשים גם על ידי הבל פיהם של בני אדם, ואם יש בפיהם דברי איסור ונבלה הרי מעורב בגשם ג"כ טומאה והמאכלים המתהווים מהם מטמאים אוכליהם (חת"ס בדרשות חת"ס ח"ב דף שצו).

הטעם שהגשם יורד מהשמים ולא מלמטה ע"י ואד יעלה והשקה

רבי יוחנן דציפורי בשם רבי שמואל בר נחמן אמר מפני ד' דברים חזר בו הקדוש ברוך הוא, שלא תהא הארץ שותה אלא מלמעלה,

"אמר ר' לוי שלשה דברים קולן הולך מסוף העולם ועד סופו והבריות ביניהם ואינם מרגישים ואלו הן היום, **הגשמים** והנפש בשעה שהיא יוצאת" (ב"ר יב, שמ"ר ה י).

מי מקבל ראשון את הגשם

ארץ ישראל שותה מימי הגשמים וכל העולם כולו מתמציתה מה שנשאר בעבים אחר ארץ ישראל שנאמר (איוב ה ב) "הנותן מטר על פני הארץ" (תענית י, א).

הזמן הטוב ביותר לירידת הגשמים

ונתתי גשמיכם "בעתם" בליל רביעות ובליל שבתות (תענית כב, ב) [שכן מצינו בימי שמעון בן שטח שירדו להם גשמים בליל רביעות ובליל שבתות עד שנעשו חטים ככליות ושעורים כגרעיני זיתים ועדשים כדינרי זהב וצררו מהם דוגמא לדורות להודיע כמה החטא גורם וכן מצינו בימי הורדוס שהיו עוסקין בבנין ביהמ"ק והיו יורדין גשמים בלילה, למחר נשבה הרוח ונתפזרו העבים וזרחה החמה ויצאו העם למלאכתן וידעו שמלאכת שמים בידן].

והטעם: לפי שבזמן הזה אין הגשמים מפריעים לבני אדם כיון שאין הולכים בדרכים בליל שבת מפני שהוא אסור בעשיית מלאכה (מזרחי על רש"י תענית כג, א)

הטעם ביום רביעי: לפי שאנשים אינם הולכים ברחוב והוא ע"פ מה דאיתא בפסחים (ק"ב, ב) שבזמנים אלו יוצאת אגרת בת מחלת ושמונה עשרה ריבוא של מלאכי חבלה, וכל אחד ואחד יש לו רשות לחבל בפני עצמו ובגללה אנשים לא יצאו מהבתים (תענית כג, א רש"י).

[בגמרא בפסחים (ק"ב, ב) מבואר שאגרת בת מחלה יוצאת עם שמונה עשר ריבוא מלאכי חבלה וכל אחד ואחד יש לו רשות לחבל בפני עצמו ובתחילה היה מצויה בכל הלילות עד שפגשה ברבי חנינא בן דוסא וגזר עליה שלא תצא אלא בליל רביעי וליל שבת, פעם אחרת פגשה את אביי וגזר עליה שלא תעבור בישוב לעולם הפסיקה לגמרי ונתבטלה וא"כ נתבטל ענין של ליל רביעי].

גשמים בזמן בית המקדש

מיום שחרב בית המקדש נעשו גשמים צימוקין לעולם (תענית יט, ב).

הטעם שבזמן בית המקדש היה יורד הגשם כתיקונו לפי שהכה"ג היה מתפלל ביו"כ על הגשמים שיהיו יורדים כתיקונם כדאמרין (יומא נג, ב) שהיה מתפלל שתהיה שנה זו גשומה עם שחונה (אגדת מהרש"א תענית יט, ב).

היכן יורדים הגשמים ועל מה

כשישראל זוכין יורדין על הצמחים ועל האילנות וכשהם חוטאין הן יורדים על המדברות ועל הימים (רבינו בחיי פרשת וישלח).

ירידת הגשמים נקראת "גבורות גשמים" (ברכות לג א תענית ב א)

והטעם: לפי שבירידת הגשמים אצל כל אחד ואחד מתעורר בנפשו על גבורת הבורא (מדרש רבה פרשת כי תבוא פרשה ז).

טעם אחר: לפי שאין הטבע מחייב לביאת הגשם והוא יורד רק על ידי רצון הבורא שהרי רואים שפעמים יורד ולפעמים לא יורד ובירידת הגשם אנו רואים גבורות ה' יותר מזריחת מהשמש ושקיעתה (הגר"א דברים לג א).

צורת ירידת הגשם

הגשם תחילה יורד טיפין טיפין דהיינו טיפות גשם ואח"כ נמטרים כזרם מים (ספר ליקוטי צ"ב).

תפילה על הגשם

על ירידת גשמים צריך לבקש שירד ואינו יורד כסדר הבריאה.

הראשון שהתפלל על הגשם הוא אדם הראשון כמו שמבואר על הפסוק "וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ... כי לא המטיר ה' אלוהים על הארץ, והאדם אין לעבוד את האדמה" (בראשית ב ה) ומבאר רש"י (שם ד"ה טרם יהיו) מה הטעם לא המטיר לפי שאדם אין לעבוד את האדמה ואין מכיר בטובתן של גשמים וכשבא אדם וידע שהוא צורך לעולם התפלל עליהם וירדו וצמחו האילנות והדשאים (הגר"א אדרת אליהו וזאת הברכה).

"משיב הרוח ומוריד הגשם"

הטעם שמזכירים גשם בתחיית המתים

לפי שיש בה תחיית המתים והגשמים הם חיים לעולם כתחיית המתים (ירושלמי ברכות פרק ה ב).

טעם אחר: לפי שיורדים בגבורה שנאמר (איוב ה ט - י) "עושה גדלות ואין חקר וגו' הנותן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוצות" (תענית ב, א).

הטעם שבהזכרת גשמים מזכירים בלשון מוריד הגשם, ואילו בשאלה ותן טל ומטר, מדוע בוז גשם ובוז מטר (חידושי הגאון ר' שלמה מילנא).

לפי שגשם הם הטיפות הגסות והגדולות וע"כ מתאים הלשון מוריד, דלטיפות גדולות צריך הורדה. אבל מטר הם הטיפות הדקות, שאינן צריכות הורדה מיוחדת (ערוך השולחן קיד ב, ספר משנת משה).

טעם אחר: עפ"י מה שחילק המלב"ם שגשם הוא הדבר הטבעי שיורד בזמנו, ומטר הוא היורד ע"י השגחה מיוחדת, ולכן בברכה שמזכירים גבורות הגשמים, מזכירים מה שיורד בעתו עפ"י זמנו המיוחד, אבל "בברך עלינו" מתפללים שגם אם עבר העת יהיה מטר מחוץ לדרך הטבע (בס' ילקוט דברי אסף).

איתא בירושלמי (ר"ה פ"א ה"ג) שהקב"ה גזר גזירה ומקימה תחילה וזהו שנאמר "ושמרו את משמרתני אני ה'" אני הוא ששימרתני מצוותיה של תורה תחילה

בשאלה האיק מויד הקב"ה גשמים בשבת

טורנוסרופוס שאל את רבי עקיבא "כדברך שהקב"ה מכבד את השבת האיק מויד גשם בשבת הא הוי הוצאה מרשות לרשות". ענה לו רבי עקיבא כיון שהעולם כולו שלו והנה כביכול בד' אמות אין כאן הוצאה מרשות לרשות (מדרש רבה בראשית יא ו, אגרא דכלה פרשת יתרו).

הטעם דבהורדת הגשמים אין איסור זורע

דיסוד איסור זריעה הוא מה שמוציא מרשות דומם לרשות צומח, וכיון שכל העולם שייך לקב"ה ממילא לא שייך אצלו הוצאה זו וכמו לענין מלאכת הוצאה (ספר דברי נחמיה ה"ד בביאור משנת אליעזר על המדרש).

בספר ילקוט הגרשוני דחה תירוץ זה משום שחיוב מלאכת זורע הוא אף במקום שלא נשרש בקרקע, ושיעור קליטה הוא לכל הפחות ג' ימים, ומוכח שאף במקום שאין הזרע יוצא מרשות דומם לרשות צומח יש בזה משום מלאכת זורע.

ויש שרצו לבאר דהקב"ה התנה בששת ימי בראשית מתי ירדו גשמים, ודומה לדברי הגמרא (שבת יח, א) "פותקין מים לגינה ערב שבת עם חשיכה ומתמלאת והולכת כל היום כולו".

ברכתו של רב יהודה בר יחזקאל

רב יהודה בר יחזקאל בשעה שהיה רואה את הגשמים יורדים היה מברך "יתפאר ויתגדל ויתברך שמו של מי שאמר והיה עולם שהוא ממנה אלף אלפים ורבי רבבות של מלאכים על כל טיפה וטיפה שיורדת לעולם" (מדרש רבה פרשת כי תבוא פרשה ז).

בגמרא בברכות (פרק ט משנה ב) כתוב "על הגשמים ועל בשורות טובות אומר ברוך הטוב והמטיב".

הטעם שאין מברכים על הגשמים

מקור הדין השו"ע (רכא א) כתב "אם היו בצער מחמת עצירת הגשמים מברכים עליהם" וכתב על כך הרמ"א ומה שאין אנו נוהגים לברך בזמן הזה משום שמדינות אלו תדירים בגשמים ואינם נעצרים כל כך, ומימילא אין להם שמחה בירידת הגשמים ולכן אין מברכים עליהם במקומות שרגילים במטר והיה העולם בצער ואח"כ ירדו גשמים צריך לברך (משנ"ב רכא ס"ק ב).

ברכה בא"י כיון שמצוי יובש גדול וכשבא עת הגשמים והגשם יורד בזמנו כל אדם שמח בו צריך לברך אפילו פעם ראשונה שיורד (משנ"ב שם).

הביאור הלכה (שם ד"ה אם היו) מביא את דברי הפמ"ג שבא"י אפילו כשהשנים מסודרות אין לברך על הגשמים ושהא"ר כתב שלדינא צ"ע ולכן פסק הביאור הלכה שיברך בלא שם ומלכות.

"ולגשמים בעיתם"

בברכת החודש אומרים עד חודש ניסן "ולגשמים בעיתם", שאף שעד פסח הוא עדיין זמן גשמים (לוח עיתים לבינה שבת מברכים חודש ניסן).

אוצר של גשמים

אמר רפרם בר פפא אמר רב חסדא מיום שחרב בית המקדש אין הגשמים יורדים מאוצר הטוב שנאמר (דברים כה יב) "יפתח לך את אוצרו הטוב" בזמן שישראל עושים רצונו של מקום וישראל שרויין על אדמתם גשמים יורדים מאוצר הטוב ובזמן שאין ישראל שרויין על אדמתן אין גשמים יורדים מאוצר הטוב (בב"ב כה, ב).

בזכות מה יורד גשם

בזכות ג' דברים בזכות הארץ בזכות החסד בזכות היסורים ביאור בזכות ארץ ישראל בזכות החסד שעושין בני אדם הקב"ה מתחסד עימם ונותן להם מזון בחסד, ובזכות היסורים כגון בתעניות והתפילה והכנעה (ירושלמי תענית פרק ג).

קצבה לגשמים

לגשמים יש קצבה דהיינו שנקצב לבריותיו בר"ה וכשזוכין יורדים על האילנות וכשאינם זוכים יורדים על מדברות וימים (רבינו בחיי).

גדול יום הגשמים - מעלת ירידת הגשמים

ירידת גשמים שמחה לכל העולם לבהמה לחיה לעופות שנאמר (תהילים סה י) "פקדת ארץ ותשוקקה" (מדרש תהלים מזמור קיז).

יום ירידת גשמים הוא יום שמחה לעולם גוי אחד שאל את רבי יהושע בן קרחה אמר לו אתם יש לכם מועדות, ואנו יש לנו מועדות. בשעה שאתם שמחים אין אנו שמחים ובשעה שאנו שמחים אין אתם שמחים. ואימתי אנו ואתם שמחים בירידת גשמים. מה הטעם (תהילים סה יד) "לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו", מה כתיב אחריו "הריעו לאלוקים כל הארץ" (בר"ר יג).

מה השמחה: רבי אלעזר ברבי זמרא אמר ע"י הגשמים הכל מתברך משא ומתן מתברך, והפרגמטוטים הסוחרים מרויחים. רבי יוחנן בר לוי אמר: אף החולים מרויחים ואבריהם יפים עליהם (בר"ר יג).

ירידת הגשמים כתחית המתים

גדולה היא ירידת גשמים ששקולה כתחית המתים ומנין בזו כתיב פתיחה ובזו כתיב פתיחה, בתחית המתים כתוב (יחזקאל לו יג) "בפתחי את קברותיכם" ובירידת הגשמים כתיב (דברים כה יב) "יפתח ה' לך".

בזו כתיב יד ובזו כתיב יד בתחית המתים נאמר (יחזקאל לו א) "היתה עלי יד ה'" ובירידת גשמים כתיב (תהילים קמה טז) "פותח את ידך".

בזו כתיב שירה ובזו כתיב שירה בתחית המתים כתיב (ישעיה מב יא) ירנו ישבי סלע, ובירידת הגשמים כתיב (תהילים סה יד) "יתרועעו אף ישירו" (דברים רבה פרק ו ז תענית).

ביאור הענין כיון שהעניינים דומים זה זה שהרי הזרעים נקברים תחת הקרקע וצומחים על ידי הגשמים ויוצאים בכמה לבושים כן יהי בתחיית המתים שהצדיקים יקומו עם מלבושיהם (ריטב"א תענית ב, א).

באור אחר: כשאין גשמים מזונותיהם של בני אדם נמנעים ונחשבים למתים עד שהקב"ה מחיה אותם על ידי גשמים (רש"י תענית ז, א ריטב"א שם).

ביאור אחר: לפי שהגשמים אינן על פי דרך הטבע אף שעל כל הדברים שבעולם אומרים הפילוסופים שהוא על פי הטבע מודים על הגשמים שאינם על פי דרך הטבע לפעמים לא ירד כלל ולפעמים ירד בכל יום ולכן נקרא גבורות גשמים שבזה ניכר גבורות ה' יותר מכל הדברים ולכן היא שקולה לתחית המתים כי גם תחית המתים כולם מודים שהיא אינה על דרך הטבע שמדרך הטבע לא יתכן שיהיה גשמים (ספר עץ יוסף בשם הגר"א מוילנא).

אמר רבי חמא גדול יום הגשמים כיום שנבראו שמים וארץ.

אמר רב הושעיה קשה היא גבורת גשמים שהיא שקולה כנגד כל מעשה בראשית.

אמר רב יצחק שהיא מרצה כקרבנות (מד"ר יג).

ביאור: מפייסת ומשביעה רצון ונחת להקב"ה כקרבנות שמקריבים לפניו לפי שאין הגשמים יורדים עד שהקב"ה שובע נחת מעולמו.

ר' יוחנן בר מריה אמר שהיא אוספת את העבירה.

ר' תנחום בר חינלאי אמר אף מכפת על החטאים.

רחב"א אומר גדולה מתחית המתים שתחית המתים לאדם ולא לבהמה וזה לאדם ולבהמה. תחית המתים לישראל וזה לגוים וישראל כאחד.. ואימתי אנו ואתם שמחים [גוים וישראל] בירידת גשמים (ב"ר יג ד, דב"ר ז, ז).

אמר רב חמא בר חינא גדול יום הגשמים כיום שנבראו בו שמים וארץ שנאמר (ישעיה מה ח) "הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני ה' בראתי" בראתים לא נאמר, אלא בראתיו. בראתים לטל ומטר שמע מינה שמשבתח ומתפאר בו הקב"ה במטר השמים (תענית ז, ב רש"י שם ד"ה שנאמר).

אמר רב הושעיה: גדול יום הגשמים כיום שניתנה בו תורה, **ביאור:** כמו שהתורה טובה לנפשות כך הגשמים טובים לגופות (ריטב"א ב, א). **ורבה אמר:** יותר מיום שניתנה בו תורה, **ביאור:** מפני שהתורה היא טובה רק לצדיקים ולא לרשעים ואילו הגשמים היא טובה גם לצדיקים וגם לרשעים (תענית ז, א מהרש"א).

ביאור אחר: משום שבזכות התורה העולם לא חוזר לתהו ובוהו וכן על ידי הגשמים העולם מתקיים (בניהו).

אמר רבי אליעזר בן יעקב בשעה שגשמים יורדים אף משא ומתן מתברך שנאמר (דברים כח יב) "לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל

מעשה ידך" (דברים רבה פרק ז י). **וביאר רש"י** (תענית ח, ב) כי מסורת יש לתגרים שיש בגשמים סימן ברכה ואפילו מעשה ידיים שאינם צריכים לגשמים מתברכים.

אמר רבי יצחק גדול יום הגשמים שאפילו פרוטה שבכיס מתברכת בו שנאמר "לתת מטר ארצך בעתו לברך את כל מעשה ידך" (תענית ח, ב). **מבאר המהרש"א** (שם) פי שבזמן ירידת הגשמים ישנו ריבוי תבואה ופירות ולכן הם נמכרים בזול ואין צריך לחסר מפרוטה שבכיסו כמו בזמן היוקר על כן הפרוטה שבכיס מתברכת לו עכשיו בזמן הזול.

אמר רב תנחום בר חינלא אין הגשמים יורדין אלא אם כן נמחלו עוונותיהן של ישראל.

אין תשוקתן של גשמים אלא על הארץ שנאמר (תהילים סה י) "פקדת הארץ ותשוקה" (ב"ר כ טז, שהש"ר ז טז).

רבי יוחנן בר מריה אומר גדולה ירידת הגשמים שהיא אוספת את העברה, **ביאור:** כהגשמים יורדים אין עברה וחרון בעולם (מד"ר יג).

אפילו דגים שבים מתברכים: בירידת הגשמים אפילו דגים שבים מתברכים וכמו שמבואר (שער השמים לאביו של הרלב"ג) שלכך מצוי שהדגים בימי הקיץ עוברים למקומות אחרים ששם מצוי יותר גשם.

"קשה יומא דמיטרא כיום דדינא" (תענית ח, ב)

ביאור: כמו שביום שני וחמישי מתקבצין בני אדם לדון יש הרבה רעש והמולה כך ביום הגשמים יש קולות ורעשים והוא קשה לבני אדם (רש"י תענית ח, ב).

גרסת המרש"א: יש לגרוס קשה יומא דמיטרא כיומא דדינא כלומר שבשני וחמישי שבאים לדון קשה יום הגשמים שצריכים להתקבץ מהכפרים אל העיירות וקשה להם טורח הדרך (מהרש"א תענית ח, ב). **ביאור אחר:** קשה רק שאין צריך למטר אבל כשצריך את המטר אין קושי (שיטה לבעל הצרורות תענית ח, ב).

ביאור אחר: הקושי לפי שהגשם לפעמים גורם לנזקים ליבול ולאסונות כמפולות וטביעות ((רשב"ש קעג).

במנהג גדולי ישראל שנהגו ללכת בלא מטריה

מובא שפעם אחת הלך רבי יוסף חיים זונפלד גאב"ד של ירושלים כדי להסדיר איזה דבר בעניני חברה קדישא והתחיל לרדת גשם, פתח משהו את המטריה מעל ראש הרב, אמר לו הרב הורד את המטריה וטעמו כי חייל היוצא למלחמה אינו פותח מטריה אפילו שיורד עליו גשם (תפארת בנין על קצוש"ע עמוד פקח, בספר ברכת שלמה עמוד ט שנת תרפח מביא שכך נהג הרב"ק רבי שלמה אריה מטיטשין זצ"ל).

ירידת גשמים פורים

יש אומרים: שראוי להתפלל שלא ירד גשמים בפורים וגם לנותנים צדקה הוא סימן טוב שלא ירדו גשמים כדי שלא יהיה בגדר "עבד שבא למזוג כוס לרבו".